

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

TKI0759

សម្ភាសន៍ជាមួយ ខាន់ គឹម ភេទស្រី អាយុ៥០ឆ្នាំ ក្រៅប្រវត្តិរូប

មុខងារ: នារីពេទ្យ

សព្វថ្ងៃរស់នៅភូមិហាន់ទា ឃុំកំពែង ស្រុកតិរវ័ង ខេត្តតាកែវ

ថ្ងៃទី១៦ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១០

សម្ភាសន៍ដោយ: សុខ វណ្ណៈ

០០:៤១:២០

១៧ទំព័រ

វណ្ណៈ ថ្ងៃនឹងថ្ងៃទី១៦ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១០ ។ មុននឹងធ្វើការសម្ភាសន៍មីន ខ្ញុំឈ្មោះសុខ វណ្ណៈ មកពីអង្គការមជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា ហើយខ្ញុំមកដល់ផ្ទះមីន គឺចង់ដឹងរឿងរ៉ាវដែលកើត ឡើងក្នុងសម័យខ្មែរក្រហម ដូចជាមានការលំបាកយ៉ាងម៉េចខ្លះ ធ្លាប់ឆ្លងកាត់យ៉ាងម៉េច ហើយការធ្វើពេទ្យនឹងវាលំបាកយ៉ាងម៉េច ឬក៏ស្រួលយ៉ាងម៉េច ខ្ញុំចង់ដឹងរឿងរ៉ាវដែលមីន ឆ្លងកាត់។ ហើយព័ត៌មានរបស់មីន ខ្ញុំចង់សុំមីនយកទៅសរសេរជាសៀវភៅ ជាអី ឬនៃមិន មែនចុះកាសែត ឬថតវីដេអូប្រចាំទូរទស្សន៍អីអត់ទេមីន គ្រាន់ថាសរសេរទុកជាប្រវត្តិសាស្ត្រ ទុកឲ្យក្មេងជំនាន់ក្រោយបានដឹង បានឮថាជំនាន់នឹងវាកើតរឿងរ៉ាវអីចឹងមែន។ តើមីន អនុញ្ញាតឲ្យខ្ញុំសរសេរសៀវភៅ ជាប្រវត្តិសាស្ត្រជាអីចឹងដែរ?

គឹម : សរសេរទៅ ខ្ញុំមិនថាអី ប៉ុន្តែក្រែងយកទៅចុះកាសែត។

វណ្ណៈ អត់ទេមីនណា។ អត់ទេ មីនយល់ព្រមឲ្យខ្ញុំសរសេរសៀវភៅ ទុកឲ្យក្មេងជំនាន់ក្រោយ បានដឹងបានឮ?

គឹម : បាន។

វណ្ណៈ មីនខ្ញុំចង់ស្គាល់មីនម្តងទៀត មីនឈ្មោះអី?

គឹម : គេប្រាប់ពីម្សិល គេដាក់ឈ្មោះអី។

វណ្ណៈ ខ្ញុំចង់សួរមីនវិញ។

គឹម : គេប្រាប់ពីម្សិលក្រែងដាក់ទៅខុសគ្នា ពីម្សិលគេប្រាប់ថាម៉េច។

វណ្ណៈ មីន គឹម តែស្តីទេនេះ ខ្ញុំនៅសំបុត្រណា ឈ្មោះអី គឹម?

គឹម : គេប្រាប់នោះ ពូជាក់អាហ្នឹងទៅ។

វណ្ណៈ ខ្ញុំចង់ឲ្យមីននិយាយវិញបានច្បាស់។

តីម : គេអ្នកប្រាប់ហើយគេដឹងហើយ ។

វណ្ណៈ អត់ទេ ចង់ដឹងមិននិយាយវិញ មិនឈ្មោះអី តីម ទៅ ។

អ្នកជិតខាង : ក្រុងកំភ្លួងកាលហ្នឹងបើមិនធ្វើសាច់ហើយ ចេះតែប្រឹងធ្វើ ។

វណ្ណៈ អត់អីទេ ។

តីម : បើមិនធ្វើដូចតែគ្នា សាច់អស់ ។

វណ្ណៈ តាមពិតពេទ្យអត់មានមុខវិជ្ជាអីត្រូវខុសឆ្គងទេ គឺទៅជួយព្យាបាលមនុស្ស គ្រាន់តែយើងព្យាបាលតាមលទ្ធភាព ដែលគេមានថ្នាំប៉ុណ្ណាឃើងឲ្យគេប៉ុណ្ណឹង បើយើងអត់ថ្នាំឃើងទៅរកណាឲ្យគេ ប្រជាជនទូទៅដូចជាសុទ្ធតែចង់ជួយដូចគ្នាទេ ។ មិនឈ្មោះអី?

តីម : ឈ្មោះ ខាន់ តីម ពីមន្ទីលគេដាក់ម៉េច គេអ្នកប្រាប់ ។

វណ្ណៈ ឈ្មោះ តីមៗ ត្រកូលភ្លេចដែរ ។ អាយុប៉ុន្មានហើយមិនសព្វថ្ងៃ?

តីម : ខ្ញុំហា ។

វណ្ណៈ ហាតត់តែម្តង?

តីម : បា!

វណ្ណៈ ៥០ឆ្នាំ ។ ហើយមិនរាល់ថ្ងៃប្រកបមុខធ្វើអីទៅ?

តីម : ធ្វើស្រែរាល់ថ្ងៃ ។

វណ្ណៈ កាលពីតូចមិនធ្លាប់រៀនបានច្រើនទេ?

តីម : រៀនសាលាកំពែងហ្នឹង កាលហ្នឹងសាលាថ្នាក់ទី១២ មិនដូចគេឥលូវទេប្រហែលកំរិត១-២ ឥលូវហ្នឹង ។

វណ្ណៈ អីចឹងត្រឹមថ្នាក់ដំបូងដែរ មិនអត់សូវចេះទេ ។

តីម : អត់សូវចេះ ។

វណ្ណៈ ដោយសារអីបានមិនអត់បានរៀនបានច្រើន?

តីម : អត់បានរៀន រៀនបានតិចមើលគោក្របី ដល់ហើយអាពាហ៍ពិពាហ៍ រៀនបានតិចបែក៧៥ បែកភ្នំពេញ ។

វណ្ណៈ កាលបែក៧៥ មិននៅប៉ុន្មានណាទៅ?

តីម : ខ្ញុំនៅស្ទើរដូចក្មេងឥលូវអាយុទើប១៤ឆ្នាំ កាលអាពាហ៍ពិពាហ៍អាយុ១៦ឆ្នាំតែម្តង កាលខ្ញុំចូលធ្វើពេទ្យ ។

វណ្ណៈ ចូលធ្វើពេទ្យ១៦ ហើយ?

ភីម : បា!
 វណ្ណ : អីចឹងមីងចូលឆ្នាំណា? កាលចូល?
 ភីម : មិនចាំ ។
 វណ្ណ : គិតថាពេលខ្មែរក្រហមវៃឈ្នះភ្នំពេញហើយមីងចូលនៅ? ៧៥មក?
 ភីម : ៧៥ ហ្នឹងចាប់ផ្ដើមចូល ។
 វណ្ណ : កាលហ្នឹងគេរើស ឬមីងចង់?
 ភីម : គេរើស មុនដំបូងគេដាក់ខ្ញុំមកពេទ្យភូមិ ។
 វណ្ណ : មានពេទ្យភូមិដែរ?
 ភីម : ពេទ្យភូមិភ្នំពេញ កាលហ្នឹងពេទ្យ ។
 វណ្ណ : ឥលូវខ្ញុំចង់សួរនេះសិនទាក់ទងនឹងពេទ្យ ខ្ញុំសួរពីឪពុកមីង ឈ្មោះអីដែរ?
 ភីម : ខាន់ ឃុំ ។
 វណ្ណ : ម្ដាយ?
 ភីម : ម្ដាយ ថាន់ កែវ ។
 វណ្ណ : ហើយឪពុកឥលូវ?
 ភីម : ស្លាប់ ។
 វណ្ណ : កាត់ស្លាប់ជំនាន់ណា?
 ភីម : ស្លាប់៤ឆ្នាំ ។
 វណ្ណ : ទើបតែស្លាប់ដែលទេ?
 ភីម : បា!
 វណ្ណ : ហើយបងប្អូនប្អូននាក់ទាំងអស់?
 ភីម : បងប្អូនខ្ញុំ៧នាក់ នៅ៦ ។
 វណ្ណ : ស្រីប្អូន ប្រុសប្អូន?
 ភីម : ស្រី៣ ប្រុស៣ ។
 វណ្ណ : ស្លាប់នោះប្រុស?
 ភីម : ស្លាប់ប្រុសដែរ ។
 វណ្ណ : អីចឹងប្រុស៤នាក់ ។
 ភីម : ប្រុស៣ ស្រី៤ ។

វណ្ណៈ ស្រី៤វិញ?

តីមៈ ប៉ុន្តែប្រុសនៅតែ២ ។

វណ្ណៈ ស្លាប់ម្នាក់ហ្នឹងស្លាប់ដោយសារអី? ស្លាប់ក្រោយ៧៩ដែរ?

តីមៈ ស្លាប់ឈឺតាំងនៅក្នុង ឈឺក្តៅ ។

អ្នកជិតខាងៈ ឈឺកើតកញ្ជិលកាលអាពាហ៍ ។

វណ្ណៈ ក្រៅពីមីនបានចូលពេទ្យអីចឹង មានបងប្អូនណាបានធ្វើពេទ្យ ឬបានធ្វើយោធាអីទេ?

តីមៈ ខ្ញុំគ្មានទេ មានតែខ្ញុំចូលពេទ្យភូមិ ហើយបងខ្ញុំធ្វើពេទ្យឆ្មប ។

វណ្ណៈ ពេទ្យឆ្មបតែឥលូវកាត់អត់នៅភូមិនេះទេ ទៅនៅឆ្ងាយ?

តីមៈ អត់នៅឃុំនេះទៅនៅឃុំឆ្ងាយ ។

វណ្ណៈ កាលចូលដំបូងមីនចង់ចូល ឬមិនចង់ចូលដែរ ឬគិតឃើញយ៉ាងម៉េច?

តីមៈ កាលខ្ញុំប្រកែកដែរថាមិនចេះ យើងមិនចេះអក្សរ សន្តិមគេរកតែអ្នកចេះគេអត់យក ដល់ចូលគេរើសធ្វើពេទ្យភូមិ ដល់ពេលធ្វើពេទ្យយុំយូរទៅគេរើសចូលទៅដល់ឃុំ ចេះតែឡើង បន្តអីចឹងទៅ ។

វណ្ណៈ ដូចថាកាលជំនាន់ហ្នឹងមីននៅភូមិ-ឃុំហ្នឹង?

តីមៈ នៅហ្នឹង ។

វណ្ណៈ អត់មានជម្លៀសទៅណា? អត់មានផ្លាស់ប្តូរទៅណា?

តីមៈ អត់ទេ កាលសន្តិមនៅហ្នឹង ខ្ញុំចូលនៅភូមិហ្នឹង ដល់ហើយម៉ែខ្ញុំកាត់នៅសោម ខ្ញុំទៅនៅស្រុក សោមហ្នឹងដែរ ទៅហ្នឹងដែរ ។

វណ្ណៈ ឥលូវខ្ញុំសុំសួរដំបូងកាលស្រុកកំណើត នៅភូមិអី?

តីមៈ ភូមិហាន់ទា ហ្នឹង ។

វណ្ណៈ ឃុំ?

តីមៈ ឃុំកំពែង ។

វណ្ណៈ ស្រុកកិរីវង់ ខេត្តតាកែវ ។ ដល់ឆ្នាំណាបានមីនទៅនៅណាវិញ?

តីមៈ ដល់ឆ្នាំ៧៦ទៅនៅស្រុកសោម ស្រុកកិរីវង់ដូចគ្នា ហើយហ្នឹងដូចកិរីវង់កោះ ។

វណ្ណៈ កាលហ្នឹងនៅភូមិអី?

តីមៈ ភូមិព្រាដំបែង ។

វណ្ណៈ ហើយឃុំ?

ភីម : ឃុំព្រាហ្នឹងដែរ ឃុំសោម ។

វណ្ណៈ : ឃុំសោម ស្រុកភីរវង់ដែរ?

ភីម : បា!

វណ្ណៈ : ខេត្តតាកែវដូចគ្នា?

ភីម : បា!

វណ្ណៈ : អីចឹង៧៥ ម៉ឺនអត់បាននៅនេះទេ?

ភីម : អត់ទេ ។

វណ្ណៈ : អីចឹងធ្វើពេទ្យនៅណាទៅ? ធ្វើពេទ្យភូមិ?

ភីម : ខ្ញុំចូលដើម៧៥ ដល់៧៦ខ្ញុំទៅនៅសោម ។

វណ្ណៈ : ពេទ្យភូមិមានគ្នាប៉ុន្មាននាក់?

ភីម : ពេទ្យភូមិ៣នាក់ ។

វណ្ណៈ : មានតែ៣នាក់ទេ?

ភីម : បា! គេយកមួយភូមិ៣នាក់ ។

វណ្ណៈ : ៣នាក់ហ្នឹងប្រុសទាំងអស់ ឬស្រី?

ភីម : ស្រីទាំង៣ ។

វណ្ណៈ : ពេទ្យភូមិហ្នឹងដូចជាមានតែ៣នាក់អីចឹង ហើយប្រជាជនច្រើនធ្វើយ៉ាងម៉េចទៅ?

ភីម : យើងក្រែងគេឲ្យមើលនៅតាមភូមិមានអ្នកឈឺ យប់ព្រលប់អីចឹងគេឲ្យយើងជូនទៅកន្លែងពេទ្យ សាលាឃុំ ជូនទៅពេទ្យឃុំ ។

វណ្ណៈ : កាល៧៥ ហ្នឹង?

ភីម : បា!

វណ្ណៈ : ៧៥ ហ្នឹងមានសហគមន៍ មានបាយរួមហើយ?

ភីម : មានបាយរួមហើយ ។

វណ្ណៈ : ពេទ្យភូមិតំណាច្រឆានទៅ?

ភីម : ៣នាក់ហ្នឹង ។

វណ្ណៈ : មិនមានប្រធានមានអីទេ ឬយ៉ាងម៉េច?

ភីម : ប្រធាន១ ។

វណ្ណៈ : តំណាច្រឆាន?

តីម : ប្រធានគេស្រុកណាទេ សុខណាត គេនៅស្រុកឆ្ងាយ គេគ្មាននៅទេគេនៅស្រុកគេអស់ ហើយ ។

វណ្ណ : ឈ្មោះ សុខណាត?

តីម : បា!

វណ្ណ : ហើយក្រោយមកមានបុគ្គលិកតែ២នាក់?

តីម : បា! ២នាក់ ។

វណ្ណ : ពេលប្រជាជនឈឺមីសន្តែតឃើញប្រជាជនឈឺអីទេ? ភាកច្រើន?

តីម : ភាគឈឺក្តៅ ឈឺក្បាល គេឲ្យយើងនាំទៅកន្លែងពេទ្យឃុំ ទៅដល់ពេទ្យហ្នឹងគេត្រូវឲ្យនៅដេក នៅទៅ បើនេះមិននេះគេឲ្យថ្នាំ ។

វណ្ណ : ចង់និយាយនៅពេទ្យភូមិ ទំរង់លំពេទ្យឃុំ ។ កាលនៅភូមិប្រជាជនឈឺអីទេ?

តីម : ឈឺក្តៅ ឈឺក្បាល ។

វណ្ណ : ឈឺហើមមានទេ?

តីម : មានកាលហ្នឹងសំបូរឈឺហើមណាស់ យើងហូបមិនដឹងដល់ ហើម ឈឺច្រើនហើម ។

វណ្ណ : ៧៥ អត់ទាន់ណាស់ណាទេ ដូចថានៅហូបចុកអីគ្រាន់ថើដៃ?

តីម : នៅកាលហ្នឹងហូបមិនទាន់អីទេ៧៥ ហ្នឹង ។

វណ្ណ : ពេទ្យភូមិថ្នាំដែលមិនឲ្យទៅប្រជាជនដែលឈឺហ្នឹង ភាកច្រើនថ្នាំអី?

តីម : ថ្នាំគេឲ្យយើងទៅបើកពីសាលាឃុំ ពេទ្យឃុំហ្នឹងមក ថ្នាំគេលុញ ថ្នាំគ្រាប់ ។

វណ្ណ : របៀបថ្នាំអាចម៍ទន្សាយ ឬថ្នាំម៉េច?

តីម : ថ្នាំធ្វើខ្លួនឯង ។

វណ្ណ : តាមមីនដឹងគេយកស្តីធ្វើខ្លះ?

តីម : កន្លែងធ្វើខ្ញុំមិនដឹង មិនដឹងគេធ្វើស្តី គេឲ្យឡើងទៅយកមក ចែកអីចឹងទៅ ឈឺក្បាលឲ្យថ្នាំឈឺ ក្បាល រាកអាចម៍ឲ្យថ្នាំរាកអាចម៍ ធ្វើពីស្តីខ្ញុំមិនដឹងដែរ ។

វណ្ណ : ថ្នាំមានប៉ុន្មានប្រភេទទាំងអស់?

តីម : ខ្ញុំយើងឈឺអីគេឲ្យថ្នាំហ្នឹងមក រាកមានថ្នាំរាក ឈឺក្បាលមានថ្នាំឈឺក្បាលអីចឹង ចុកពោះមាន ថ្នាំចុកពោះ ។

វណ្ណ : មីនសន្តែតឃើញមើលថាថ្នាំហ្នឹងធ្វើខ្លួនសុទ្ធ ឬមានថ្នាំមកពីចិន មកពីបារាំង មកពី?

តីម : មានថ្នាំខ្លះធ្វើខ្លួនឯង ខ្លះថ្នាំមកពីនាយ ប៉ុន្តែគេឲ្យមើលតាមជំងឺ ។

វណ្ណៈ មកពីប្រទេសខ្លះ?

តីម៖ បា! ។

វណ្ណៈ មិនសង្កេតឃើញថាថ្នាំដែលឲ្យប្រជាជនលេបមានប្រសិទ្ធភាពអត់? អាចជា?

តីម៖ ប៉ះណាលេបជាគ្រូវែរ ប៉ះណាអត់គ្រូវែរ ប៉ះណាជា ដូចថ្នាំក្តៅយើងឲ្យលេបទៅកាត់ជា បើ ខ្លាំងទៅអត់ជា ។

វណ្ណៈ ឧបមាថាយើងឲ្យថ្នាំទៅរហូតដល់ស្លាប់អីចឹងទៅ ឧបមាថាជំងឺហ្នឹងមិនអាចមើលបានទេ ឈឺ ធ្ងន់ អីចឹងយើងបញ្ជូនទៅទៀត ឬក៏ជួនកាលស្លាប់នៅហ្នឹងភូមិ?

តីម៖ ខ្ញុំអត់មានទុកនៅភូមិទេ បាំមើលតែយើងឲ្យថ្នាំនៅតែក្តៅ នៅមិនជា គេឲ្យបញ្ជូនទៅឃុំហើយ គេយកទៅមើលចាក់ថ្នាំ អត់មាននៅភូមិទេ ។

វណ្ណៈ បញ្ជូនទៅឃុំ បើឃុំមិនជាបញ្ជូនតទៅទៀតស្រុកទៅ?

តីម៖ បញ្ជូនឡើងទៅស្រុក ។

វណ្ណៈ បន្ថែមមានអ្នកស្លាប់ទៅនៅក្នុងភូមិ?

តីម៖ ក្នុងភូមិមិនសូវមានស្លាប់ទេ កាលហ្នឹងមានស្លាប់តែនៅកន្លែងពេទ្យតែម្តង ស្លាប់ច្រើន ។

វណ្ណៈ ចង់និយាយពេទ្យភូមិ?

តីម៖ ពេទ្យភូមិអត់ទេ អត់មានស្លាប់ ។

វណ្ណៈ ពេទ្យឃុំបានមាន?

តីម៖ ឡើងទៅឃុំ ទៅដល់ស្រុកហ្នឹងស្លាប់ច្រើន ។

វណ្ណៈ ជំងឺហើមដោយសារខ្លះជាតិអាហារមែនទេ?

តីម៖ ខ្លះហូបមិនដិតដល់ ខ្លះជាតិបាយ ហូបបបរ ហូបទឹក បាក់ហើម ។

វណ្ណៈ មិនកាលហ្នឹងធ្វើពេទ្យមានចិត្តចង់ជួយអ្នកឈឺហ្នឹងដែរ?

តីម៖ ជួយ ចិត្តចង់ជួយតាមលទ្ធភាពយើង បើជួយបានៗ បើជួយមិនបានបញ្ជូនទៅលើទៀត ។

វណ្ណៈ មិននៅពេទ្យភូមិបានរយៈពេលប៉ុន្មាន បានមិនទៅពេទ្យឃុំ?

តីម៖ ខ្ញុំបាន២ឆ្នាំ ។

វណ្ណៈ អីចឹងបានទៅពេទ្យឃុំតែ១ឆ្នាំចប់ហើយអីចឹង?

តីម៖ ខ្ញុំនៅហ្នឹង៧៥ នៅនេះបានតែ១ឆ្នាំទៅនៅភូមិ ។

វណ្ណៈ ៧៦រហូតដល់៧៧នៅភូមិអីគេមិញ? ពេទ្យកាលហ្នឹងនៅភូមិអី ដូរទៅភូមិហ្នឹង?

តីម៖ រាមអណ្តើក ។

វណ្ណៈ ឃុំអីហ្នឹង?

ភីមៈ ឃុំរាមអណ្តើក ។

វណ្ណៈ ស្រុកកិរីវង់?

ភីមៈ បា!

វណ្ណៈ ហ្នឹងមីងធ្វើពេទ្យឃុំ? ឆ្នាំ៧៧/៧៦ ។ ពេទ្យឃុំហ្នឹងមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ដែរ?

ភីមៈ គ្នាច្រើនដែរ គ្នាជាង២០ នាក់ពេទ្យឃុំទាំងស្រី ទាំងប្រុស ។

វណ្ណៈ ជិតសាមប្តូរវាំងម៉េច?

ភីមៈ សាមចុះ គ្នាច្រើន ។

វណ្ណៈ ក្នុងនោះប្រុសមានគ្នាប៉ុន្មាននាក់?

ភីមៈ ភ្លេចអស់ហើយកាលហ្នឹង ។

វណ្ណៈ គ្រាន់តែប្រហែល?

ភីមៈ ប្រុសតិចជាងស្រី ។

វណ្ណៈ ប្រហែលប៉ុន្មានទៅ២៨នាក់ហ្នឹង?

ភីមៈ ប្រហែលជាមិនដល់១០ នាក់ទេ ប្រុស ។

វណ្ណៈ អីចឹងច្រើនដែរ?

ភីមៈ ស្រីច្រើន ។ ស្រុកគេឆ្ងាយៗ ឥលូវមិនដឹងគេទៅនៅណា ។

វណ្ណៈ អីចឹងអ្នកពេទ្យមិនមែនតែនៅក្នុងស្រុកភូមិហ្នឹងទេ សុទ្ធតែមកពីខេត្តផ្សេងៗ ដែរ?

ភីមៈ អត់ទេ សុទ្ធតែមកពីឆ្ងាយ ។ នៅក្នុងឃុំហ្នឹងខ្លះនៅតាពៅវត្តភ្នំ ឥលូវគេសុទ្ធតែនៅឆ្ងាយ ។

វណ្ណៈ តាពៅខ្ញុំជិតទៅដែរ ទៅជួបនេះដែរ ។ ពេទ្យឃុំហ្នឹងមានប្រជាជន មានមន្ទីរពេទ្យនៅកន្លែងណាដែរ?

ភីមៈ កន្លែងពេទ្យឃុំ នៅវត្តភ្នំរាល់ថ្ងៃ ។

វណ្ណៈ គេហៅវត្តភ្នំដែរហ្នឹង ស្រុកកិរីវង់?

ភីមៈ វត្តភ្នំ ។

វណ្ណៈ មានប៉ុន្មានអគារទៅ?

ភីមៈ ច្រើនអគារដែរនៅហ្នឹងជាង១០ បន្ទប់ សាលារៀនហ្នឹងទាំងអស់១ជួរហ្នឹង ពេទ្យឆ្នបក៏នៅហ្នឹង ពេទ្យជំងឺផ្សេងៗក៏នៅហ្នឹងទាំងអស់ ហើយច្រើនណាស់ ។

វណ្ណៈ មីងនិយាយថាជិតសាមសិបនាក់ហ្នឹងទាំងពេទ្យឆ្នបទាំងអស់?

តីម : អត់ទេ ពេទ្យឆ្មបក្រុមគេផ្សេង ហ្នឹងតែពេទ្យព្យាបាលជំងឺផ្សេងៗ ។

វណ្ណ : តែជំងឺទូទៅទេ ។

តីម : បា!

វណ្ណ : ២៨នាក់ហ្នឹងជំងឺទូទៅ ។

តីម : ពេទ្យឆ្មបក្រុមគេផ្សេង ។

វណ្ណ : បើសរុបទាំងពេទ្យឆ្មប មួយមន្ទីរហ្នឹងច្រើនទេ ។

តីម : គ្នាច្រើនប្រហែល៥០ នាក់ ប៉ុន្តែឥលូវបែកខ្ញែកសុទ្ធតែមកពីស្រុកគេ ។

វណ្ណ : ហើយអការមានអការ?

តីម : អការសាលារៀននៅរាល់ថ្ងៃ សុទ្ធអការអ្នកជំងឺទាំងអស់សាលារៀន ទើបអត់សាលាកសាងថ្មី

វណ្ណ : តាមមីននិយាយសរុបទាំងពេទ្យឆ្មប ពេទ្យអីផងប្រហែលជាប៉ុន្មានបន្ទប់ទៅ?

តីម : ពេទ្យឆ្មបគេនៅលិចនេះផ្សេង ពេទ្យឆ្មបគេធ្វើដុះគេ ពេទ្យឆ្មប៣-៤បន្ទប់ផ្សេង ចន្លោះដុះលិច ប្រហែល២០០ - ៣០០ដីទៀត ។

វណ្ណ : ពេទ្យឆ្មប៣-៤បន្ទប់?

តីម : មានច្រើន ពេទ្យឆ្មបគេច្រើន ។

វណ្ណ : ជាន់១០បន្ទប់?

តីម : ជាន់១០បន្ទប់ ព្រោះសាលារៀន២ខ្នង ។

វណ្ណ : អីចឹងតាមពិតមីនថ្នាំដែលមីនទៅនៅពេទ្យឃុំហ្នឹង ហើយប្រភេទថ្នាំបានរបៀបម៉េចដែរ?

តីម : ថ្នាំពេលអ្នកជំងឺឈឺមានថ្នាំចាក់ មានថ្នាំព្យាបាលគ្រប់គ្រាន់ដែរ សុទ្ធតែថ្នាំល្អៗមកពីនាយ ថ្នាំ ចាក់អត់មានថ្នាំយើងនេះទេ សុទ្ធតែថ្នាំចាក់ល្អៗ ។

វណ្ណ : លើថាមានទឹកដូងធ្វើសារ៉ូមមានទេ?

តីម : អត់ដែល ប្រើតែថ្នាំ ថ្នាំអំពូល ថ្នាំដប សុទ្ធតែមានកន្លែងផលិត ថ្នាំដបផ្សេង ។

វណ្ណ : យកមកពីក្រៅប្រទេស?

តីម : បា!

វណ្ណ : ថ្នាំលេបធ្វើខ្លួនឯង?

តីម : ផលិតខ្លួនឯងយកមក ។

វណ្ណ : ប្រធានពេទ្យកាលហ្នឹងពីណាគេ ពេទ្យឃុំ?

តីម : គាត់អត់នៅស្រុកយើងផង សៀម គាត់នៅស្រុក១០៥ ស្ទាប់បាត់កាលអាពាហ៍ ។

វណ្ណៈ ពេទ្យឃុំឈ្មោះអីកេ?

ភីម : សៀម ។

វណ្ណៈ ស្រី ឬប្រុស?

ភីម : ស្រី ប៉ុន្តែសុទ្ធតែមកពីស្រុកលើទាំងអស់ មកពីម៉ូត្រាំកក់ ពីអង្គភាពសោម ។

វណ្ណៈ មកពីត្រាំកក់ ស្រុក១០៥ ហ្នឹង?

ភីម : កាលហ្នឹងគេហៅស្រុក១០៥ ។

វណ្ណៈ ហើយនៅនេះស្រុកប៉ុន្មាន?

ភីម : ហ្នឹងស្រុក១០៧ អាពតហៅអីចឹង ។

វណ្ណៈ នៅស្រុក១០៤?

ភីម : ១០៧ លីគេហៅអីចឹង ។

វណ្ណៈ ស្រុក១០៧ គឺវ៉ែន ។ តាមម៉ែសង្កេតឃើញបុគ្គលិកពេទ្យមានការផ្លាស់ប្តូរ ឬគេធ្វើអីខុស គេចាប់ខ្លួនដែរ ម៉ែមានទេពេទ្យ បុគ្គលិកពេទ្យ?

ភីម : អត់ដែរទេ អត់មានទេឃុំ ។

វណ្ណៈ អីចឹងម៉ែធ្វើពី៧៦-៧៧ហ្នឹង ម៉ែនៅជួបគ្នារហូត ឬមានគេផ្លាស់ប្តូរ?

ភីម : ផ្លាស់ បន្តិចផ្លាស់ពីនេះមក ភិចផ្លាស់ទៅនោះ ខ្ញុំក៏គេផ្លាស់អីចឹងដែរ ។

វណ្ណៈ តែម៉ែអត់ដឹងថាទៅណាទេ ផ្លាស់ហ្នឹង បុគ្គលិកពេទ្យមានផ្លាស់ប្តូរ ប៉ុន្តែអត់ដឹងទៅណាទេ?

ភីម : កាលហ្នឹងគេប្រាប់ ប្រធានគេប្រាប់ថាផ្លាស់ទៅនេះទៅនោះ ត្រង់ទៅធ្វើនៅណា ដល់ថ្ងៃ ក្រោយឡើងជួបគ្នាអីចឹងទៅ គេផ្លាស់ ។

វណ្ណៈ មានការផ្លាស់ប្តូររហូត?

ភីម : បា!

វណ្ណៈ តែម៉ែគេអត់ដូរទេ ម៉ែនៅហ្នឹងរហូត?

ភីម : ខ្ញុំនៅហ្នឹងអីចឹងផ្លាស់ឡើងទៅដែរ ប៉ុន្តែដល់ហើយមកវិញ ។

វណ្ណៈ ម៉ែដែលធ្លាប់ទៅរហូតដល់ភ្នំពេញទៀតទេ?

ភីម : អត់ទេ ទៅត្រឹមសោម ត្រឹមរាមអណ្តើកមកឃុំវិញ ។

វណ្ណៈ ម៉ែដូចជាពី៧៦ទៅ ម៉ែនៅពេទ្យឃុំ តើម៉ែសង្កេតឃើញអ្នកជំងឺ មានព្យាបាលតែកម្មាភិ បាលក្រហម ឬព្យាបាលប្រជាជន យ៉ាងម៉េចដែរ?

ភីម : នៅហ្នឹងព្យាបាលទូទៅប្រជាជន នៅកន្លែងពេទ្យ ។

វណ្ណៈ មានឃើញទាហានដែលត្រូវរួសមកព្យាបាលដែរ?

ភីម : ពួកទ័ព កាលប្តឹងគេហៅទ័ព មានត្រូវរួស តែគេអត់យកមកប្តឹងទេ ទ័ពត្រូវរួសគេយក ចូកពេទ្យស្រុក កន្លែងគេផ្សេង កន្លែងព្យាបាលទ័ពផ្សេង យើងអ្នកជំងឺផ្សេង ។

វណ្ណៈ អីចឹងមិនព្យាបាលតែប្រជាជនសុទ្ធ?

ភីម : បា! ប្រជាជនសុទ្ធ ។

វណ្ណៈ តើមិនឃើញប្រជាជនដែលទៅប្តឹង ភាគច្រើនឈឺអីទៅ?

ភីម : កាលប្តឹងឈឺច្រើនហើម ឈឺច្រើនក្តៅ ។

វណ្ណៈ ពេទ្យឃុំ?

ភីម : បា! ហូបមិនធីតដល់ខ្លះការហូបចុក ។ សូម្បីតែពួកខ្ញុំក៏ហូបបបរដែរ មានដែលបានហូបបាយ ដូចនេះទេ ។

វណ្ណៈ អាជំងឺហើមពិបាកព្យាបាលទេមិន?

ភីម : ពិបាកព្យាបាល ខ្លះព្យាបាលជា ខ្លះព្យាបាលមិនជាទេ កាលប្តឹងគេបានឲ្យហូបដំណើបសំយុង

វណ្ណៈ ដល់បេលអ្នកជំងឺស្លាប់ តើយើងទៅប្រាប់ក្រុមគ្រួសារគេមក ឬអង្គការឲ្យយកទៅកប់ តែម្តង?

ភីម : ពេលឈឺអីចឹង មែ ប្រពន្ធកូនគេមកមើល មកថែអីចឹង ប្រពន្ធគេមកមើលថែនៅពេទ្យ ដល់ ពេលស្លាប់ទៅកូនចៅមកមើល ពេទ្យយកទៅកប់ កូនចៅគេជាមួយគ្នា ។

វណ្ណៈ តែកន្លែងខ្លះគេអត់ឲ្យនៅមើលទេ ព្រោះអីខាត កន្លែងខ្លះគេឲ្យយកបងប្អូនមកដាក់អីចឹង គេឲ្យ ទៅព្រោះយើងមិនមែនពេទ្យ គេឲ្យយើងទៅធ្វើការធារតាមការដ្ឋាន អីចឹងខ្ញុំចង់ដឹងថាពេលគេ ប្តី ឬកូនគេមកអីចឹង ស្លាប់ជួនការគេប្រាប់ដំណឹងទៅវិញ ឬគេយកទៅកប់តែម្តង?

ភីម : គេប្រាប់ដំណឹងដែរ ប្រាប់ទៅ បើសុំប្រធានកងគេនោះបាន បានមក បើមិនបាន ពេទ្យគេ ទៅកប់ហើយ ខ្លះមកមើលបានមួយភ្លែតៗអីចឹងទៅ ខ្លះណាអត់ ។

វណ្ណៈ អីចឹងពេទ្យប្តឹងមានតួនាទីកប់ខ្មោចផង?

ភីម : បា! មានអ្នកគេកប់ផ្សេង ។

វណ្ណៈ បើតាមមិនគិត ប្រហែលជាមិនអាចប៉ាន់ស្មានបាន ក៏ប៉ាន់ទៅ ប៉ាន់ស្មានមិនបានក៏ហីទៅ ដូចថាភ្នំ១ ខែប្តឹងប្រជាជនអាចមកព្យាបាល ឧបមាថា៥០ នាក់ អីចឹងអាចទៅវិញបានខ្លះ ឬ ភាគច្រើនឈឺហើមប្តឹងមិនអាចព្យាបាលបានហើយស្លាប់ ច្រើន?

ភីម : ស្លាប់តិចជាងទេ ព្យាបាលជាច្រើន ខ្លះណាកេបត្លូនឡើងទៅលើទៀត ខ្លះនៅព្យាបាលជាហ្នឹង
ទៅ ។

វណ្ណ : អីចឹងមិនបានដឹងច្បាស់ទេ ដោយសារជំងឺខ្លះយូរមើលមិនបាន បញ្ជូនទៅស្រុកទៀត?

ភីម : បា! បញ្ជូនឡើងទៅទៀត ។

វណ្ណ : តែនៅពេទ្យយុំមានស្លាប់ខ្លះដែរ?

ភីម : ស្លាប់មានប៉ុន្តែមានតិច បើល្មមៗ គ្រប់កេបត្លូនទៅ កេអត់ទុកនៅហ្នឹងទេ ។

វណ្ណ : បើអ្នកណាយើងយើងបញ្ជូនទៅពេទ្យស្រុក?

ភីម : បា!

វណ្ណ : បើបញ្ជូនទៅពេទ្យស្រុកយើងលែងដឹងហើយមែនទេ?

ភីម : បា! យើងលែងដឹងហើយយកទៅកេនោះទៅ មិនដឹងស្លាប់ ឬរស់យើងមិនដឹង ។

វណ្ណ : អីចឹងប្រធានពេទ្យមានការផ្លាស់ប្តូរទេ?

ភីម : ផ្លាស់ តែផ្លាស់ញឹកដែរហ្នឹង ផ្លាស់ ។

វណ្ណ : ឈ្មោះអីកេម៉ិញឈ្មោះ ពេទ្យដំបូង?

ភីម : ឈ្មោះ សៀម ។

វណ្ណ : សៀម ហ្នឹងនៅពេទ្យយុំ ពេទ្យស្រុក?

ភីម : ពេទ្យស្រុក ។

វណ្ណ : កាត់កាន់ ដល់ក្រោយទៀតផ្លាស់ពីណាទៀត?

ភីម : ក្រោយទៀតផ្លាស់ ឈ្មោះ កេន ។

វណ្ណ : មានចាំគ្រកូលកាត់ទេ? ជីតាកាត់?

ភីម : អត់ចាំ ។

វណ្ណ : សៀម ហ្នឹងទៅណាបានផ្លាស់?

ភីម : សៀម ហ្នឹងកេផ្លាស់នៅហ្នឹងទេ គេយកថ្មីទៀតកេផ្លាស់យកទៅកន្លែង ។

វណ្ណ : កេន ហើយពីណាទៀត?

ភីម : គ្មានទេ អស់ហើយ ។

វណ្ណ : កេន ហ្នឹងដល់៧៧៧តែម្តង?

ភីម : បា!

វណ្ណ : កេន ហ្នឹងសព្វថ្ងៃកាត់នៅទេ?

តីម : គាត់មិនដឹងទៅនៅ សុទ្ធតែមកពីស្រុកលើទាំងអស់ មិនដឹងគាត់នៅមិននៅ អត់ដែលជួបគ្នា
សុទ្ធគាត់មកពីស្រុកត្រាំកក់ ។

វណ្ណ : អីចឹងប្រធានពេទ្យសុទ្ធតែស្រី?

តីម : បា! ស្រី ។

វណ្ណ : ពេទ្យនៅតាមភូមិ-ឃុំ ដែលឃើញតាមុំកចុះមកទេ?

តីម : តាមុំកអត់ដែរទេ ។

វណ្ណ : អត់ដែលចុះមកទេ?

តីម : បា! មិនដែលទេ ។

វណ្ណ : តែនៅស្រុកមីនព្រំន ថាតាមុំកទស្សនាហ៍ទៅដែរ ។

តីម : កាលនៅរាមអណ្តើក គាត់ចុះមក តែមកដល់ហ្នឹងមិនដែល ចុះមកក៏ខ្ញុំមិនដែលឃើញ មិន
ដែលជួបដែរ ក្រែងលោខ្ញុំទៅនេះទៅនោះ គាត់មក ។

វណ្ណ : អីចឹងបុគ្គលិកពេទ្យក៏មានការផ្លាស់ប្តូរដែរ ហើយមានវិន័យគឺរឹងទេ?

តីម : គឺរឹងដែរ យើងមិនគោរពតាមគេផ្លាស់ទៅនេះទៅនោះ គេធ្វើបាបយើងអីចឹង ។

វណ្ណ : ពេលដែលមីនចូលពេទ្យភូមិ រហូតដល់ពេទ្យឃុំ តើមីនមានប្រធានទេ គេហៅទៅរៀន?

តីម : រៀនភាសាពេទ្យ ។

វណ្ណ : រៀនពេទ្យ រៀនភាសាពេទ្យ រៀនចាក់ រៀនប្រើថ្នាំ មានប្រធានរៀនទេ?

តីម : រៀន ។

វណ្ណ : គេបង្រៀនយ៉ាងម៉េចខ្លះ?

តីម : គេហៅយើងទៅកន្លែងស្រុកអីចឹង គេហៅទៅបង្រៀន
ពេលចាក់ថ្នាំគេបង្រៀនឲ្យចាក់ថ្នាំអីចឹង គេប្រាប់ឲ្យយើងចាក់
ប្រើថ្នាំចេះៗយើងស្ទង់ឈាមអីចឹង គេប្រាប់យើង ។

វណ្ណ : ពីណាអ្នកមកបង្រៀន?

តីម : ពេទ្យឈ្មោះយាយ កេន គាត់អ្នកបង្រៀន ។

វណ្ណ : ហើយមានបរទេសមកបង្រៀនទេ?

តីម : មានដែរតែយើងអត់ស្គាល់ មានគេមកជាមួយគាត់ ថាដុកទ័រៗ គេធំដែរតែយើងអត់ស្គាល់ ។

វណ្ណ : ប្រហែលជាសង្គមចិន?

តីម : សប្បុរសក៏មាន ស្រីក៏មានដែរ សរុបខ្ពស់ៗ ដែលមកកាលហ្នឹង តែយើងមិនចាំ ។

វណ្ណៈ មីនគិតថាចិន ឬអឺរ៉ុប ឬអាស៊ី?

ភីម : មិនដឹងពួកអីទេ តែមិនចាំ ។

វណ្ណៈ ដឹងតែពួកបរទេស?

ភីម : បា!

វណ្ណៈ នៅឆ្នាំណាពួកបរទេសមក?

ភីម : ឆ្នាំដើម៧/៦ពួកខ្ញុំទៅរៀន ។

វណ្ណៈ មីនទៅរៀននៅស្រុក ឬរៀននៅណា?

ភីម : បា! រៀននៅស្រុក ។

វណ្ណៈ នៅសាលាស្រុកនេះ?

ភីម : បា!

វណ្ណៈ សាលាស្រុកក៏វែង?

ភីម : បា!

វណ្ណៈ ទៅរៀនមានបរទេសហ្នឹង ទៅរៀនប៉ុន្មានថ្ងៃទៅ?

ភីម : ទៅកាលហ្នឹងគេឲ្យយើងទៅរៀនជាង១ខែ ។

វណ្ណៈ តែបរទេសមកតែមួយភ្នែកទេ?

ភីម : គេមកដោយថ្ងៃទេ ថ្ងៃណាគេមកអីចឹងគេមកមួយព្រឹកៗ ទៅវិញទៅ គេប្រាប់ប្រធាន ។

វណ្ណៈ តែខាងបរទេសមកតែមួយភ្នែកទេ?

ភីម : បា!

វណ្ណៈ ក្នុងជាង១ខែហ្នឹងបរទេសមកប៉ុន្មានដងតាមមីនគិត?

ភីម : ភ្លេចអស់ហើយកាលហ្នឹងពូ គេមកដូចថា១-២អាទិត្យ គេមកមួយពេលអីចឹងទៅ ។

វណ្ណៈ អីចឹងប្រហែលជា៤-៥ដង?

ភីម : បា!

វណ្ណៈ តាមពិតទៅគេបង្រៀន ពេទ្យបរទេសគេបង្រៀនភាសាអីបានមីនស្តាប់បាន?

ភីម : មានគេអ្នកចេះ គេប្រធានហ្នឹង គេបង្រៀនដូចពូឯងអីចឹង ចេះអីចឹងគេនិយាយជាមួយពូឯង ដល់ហើយពូឯងមកប្រាប់យើងបន្តទៀត ។

វណ្ណៈ មីនស្តាប់បានថាគេនិយាយភាសាចិន និយាយពីអង់គ្លេស បារាំង មីនអាចដឹងទេ?

តីម : មិនដឹងភាសារអី កាលហ្នឹងភាសាបារាំង ពីព្រោះកាលអាពាហ៍ពិពាហ៍នោះអ្នកណាចេះដឹងអង់គ្លេស មិនចេះទេខ្ញុំវិញ ។

វណ្ណ : ប៉ុន្តែមិនឃើញបរទេសហ្នឹង និយាយពីរាងម៉េច ស ហើយសក់យ៉ាងម៉េចដែរ?

តីម : ឃើញមករាសៗ មាឌធំ សក់កាត់ដូចយើងធម្មតា សក់ខ្លីៗ ។

វណ្ណ : មិនមែនរាងរបៀបចិន របៀបអីទេ?

តីម : មិនដឹងពួកស្ត្រីខ្ញុំមិនដឹងដែរ ។

វណ្ណ : ម៉ែនមិនស្គាល់ថាជនជាតិអីទេ?

តីម : អត់ស្គាល់ដែរ ។

វណ្ណ : អីចឹងខ្ញុំចាំបន្តិចខ្ញុំសម្ភាសន៍ខ្លីៗទេ ។ អីចឹងរហូតដល់ឆ្នាំ៧៧ ម៉ែនធ្វើការដល់៧៧ ពេល រៀនណាមកវិញចូលមក ម៉ែនទៅណាទៀត?

តីម : បែករត់មកផ្ទះតាមម៉ែ តាមឪ មកផ្ទះវិញ រត់ឡើង ។

វណ្ណ : អត់មានរត់ឡើងភ្នំតាមគេទេ?

តីម : ទៅ រត់ទៅ ។

វណ្ណ : ទៅដល់ណាទៅ?

តីម : ទៅដល់ឆ្ងាយណាស់ ។

វណ្ណ : ទៅដល់ឆ្ងាយ ដល់ណា?

តីម : ទៅលើភ្នំ ទៅ៣ខែបានចុះមក គេចុះមកស្វាត់អស់ទៅឆ្ងាយ ។

វណ្ណ : ពេលម៉ែនរត់ឡើងភ្នំ ទៅហ្នឹងជួបហេតុការណ៍អីខ្លះ? លំបាកទេឬប៉ុន្មានទៅ?

តីម : ពិបាកណាស់ ដើរទៅលើភ្នំ ពិបាកហូបចុក ប៉ុន្តែទៅចេះតែទៅនឹងគេ លឺតែគេថាមកយួន សម្លាប់ចោល យួនសុទ្ធតែរំលែកគោល លឺខ្លាចចេះតែទៅ គេទៅៗតាមគេអីចឹងទៅ ទៅឆ្ងាយឆ្ងាយដែរ ។

វណ្ណ : ប៉ុន្តែទៅតាមជួរជួនកាលមានអ្នកស្លាប់ មានក្មេង ស្លាប់តាមជួរដែរ?

តីម : មានក្មេង មានចាស់ស្លាប់ចោល ចាស់ៗដូចម៉ែខ្ញុំអីចឹងស្លាប់ច្រើនណាស់ ។

វណ្ណ : អីចឹងបានន័យថា៧៧មានអ្នកស្លាប់ច្រើនទៀត?

តីម : យកម៉ែទៅ ដល់កន្លែងភ្នំយកទៅមិនរួច ដាក់ចោលនៅហ្នឹង ស្លាប់ចោលក្មេង ។

វណ្ណ : ម៉ែនរត់ទៅភ្នំបាន៣ខែដែរ បានត្រឡប់មកវិញ?

តីម : បា! មកតាមគេ មកវិញចូលមកនៅផ្ទះ ។

វណ្ណៈ មករកដុះឃើញទៅ?

តីមៈ អីមិនឃើញ ។

វណ្ណៈ ជួបបងប្អូនទៅ?

តីមៈ បា! ម៉ែឪចុះមកមុន ។

វណ្ណៈ អីចឹងដូចជា មិនរៀបការក្រោយ៧៧ទេ?

តីមៈ ចុះមក៧៧ហើយបានការ ។

វណ្ណៈ រៀបការកាលប្តឹងប្រើអង្ករទេ?

តីមៈ នៅចងដែអង្ករ មិនទាន់មានលុយទេ ។

វណ្ណៈ មកដល់ឃើញពេញចិត្តដណ្តឹងភ្លាម អ្នកនៅជិតប្តឹងដែរ ឬអ្នកណា?

តីមៈ នៅស្រុកភូមិប្តឹង នៅស្រុកភូមិប្តឹង ។

វណ្ណៈ មិនរៀបការទៅនៅបានកូនចៅប៉ុន្មាននាក់ដែរ?

តីមៈ បានកូន៣នាក់រាល់ថ្ងៃ ។

វណ្ណៈ ហើយពូទៅណាដែរ?

តីមៈ បែកគ្នាគេមានប្រពន្ធ មានអី២-៣ទៀត ។ ខ្ញុំរាល់ថ្ងៃមេម៉ាយនៅជាមួយកូន ។

វណ្ណៈ បែកគ្នាប៉ុន្មានឆ្នាំហើយ?

តីមៈ យូរហើយកូនខ្ញុំពេញអាយុ២៥ឆ្នាំហើយ ។

វណ្ណៈ ឥលូវគាត់នៅស្រុកភូមិប្តឹងដែរ?

តីមៈ អត់ទេ វាមិនដឹងទៅរកស៊ីណា ទៅមានប្រពន្ធកូន២-៣ទៀត ឥលូវខ្ញុំនៅជាមួយកូន កូនចិញ្ចឹម ។

វណ្ណៈ អីចឹងទៅចោលមិនគាំទ្រពីមិនបានកូនជាមួយគាត់បី?

តីមៈ បា! ទៅយូរ ។

វណ្ណៈ គាត់អត់មានមកនឹកឃើញកូន រកកូនទេ?

តីមៈ អត់ទេ ខ្ញុំក៏មិនដែលឲ្យមក មិនដែលឲ្យជួបទេ ។ ឥលូវកូនការមានចៅហើយ ចៅមិត្តប្តឹង ចៅ៣ ។

វណ្ណៈ មិនកាលប្តឹងរៀបការនៅក្មេងដែរឬ?

តីមៈ ខ្ញុំអាយុ១៧ ។

វណ្ណៈ ទេ មិនមែន១៧ទេព្រោះមិនចូល ។

តីម : ១៧ អាយុ ១៧ឆ្នាំ ។

វណ្ណ : បើមីនចូលធ្វើពេទ្យអាយុ ១៦ ហើយ ។

តីម : ១៧ឆ្នាំចុះមកពីលើ ។

វណ្ណ : មីនខ្ញុំបង់សួររឿងពេទ្យមីនប៉ុណ្ណឹងទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំបង់សួរភ្ជាប់ទៅទាក់ទងនឹងសព្វថ្ងៃដែលមាន តុលាការ សព្វថ្ងៃដែលមានបងប្អូនខ្លះក៏បានដឹងដែរ បានស្តាប់តាមទូរទស្សន៍ថាមានការកាត់ ទោសអីចឹង តើមីនគិតថាការកាត់ទោសមានសារសំខាន់ មានផលប្រយោជន៍ដែរជាមួយ ប្រជាជនយើង?

តីម : ខ្ញុំមិនដឹងដែរ ។ ចេះតែកាត់ទោសព្រោះសន្តិមហ្នឹង ប្រជាជនលំបាក ប្រជាជនវេទនា បំរើ សន្តិមហ្នឹងហើយ ដល់ឥលូវចង់ឲ្យកាត់ទោសអ្នកធំៗ មេអ្នកដឹកនាំហ្នឹង ធ្វើបាបប្រជាជន ធ្វើបាបប្រជារាស្ត្រ កាលហ្នឹងលំបាកវេទនា ខ្ញុំក៏លំបាកដែរ ។

វណ្ណ : ដូចជាមីនរស់នៅកាលដំនាន់ហ្នឹងក៏ដូចការលំបាកដែរ អីចឹងមីនគិតការកាត់ទោសហ្នឹងវាជាការ ល្អហើយ?

តីម : បា!

វណ្ណ : មីនមានដឹងទេ ថាសព្វថ្ងៃគេកាត់ទោសប៉ុន្មាននាក់ មីនមានដឹងទេ?

តីម : អត់ ខ្ញុំអត់ដឹង អត់ដែលដឹង ។

វណ្ណ : អីចឹងខ្ញុំប្រាប់មីនខ្លះៗទៅ រាល់ថ្ងៃនេះខុប ប្រធានកុកខ្លួនស្មែង ត្រូវបានកាត់ទោសហើយ ព្រោះកាត់មានតួនាទីធំ នៅកណៈមជ្ឈឹមអីចឹងគេកាត់ទោសកាត់ ប្រហែលជាថ្ងៃ២៦ ថ្ងៃហ្នឹង ៤-១០ ថ្ងៃទៀតហ្នឹង គេចេញសាលក្រមហើយថាកាត់ត្រូវរួចខ្លួន ឬជាប់ទោស ហើយអ្នក នៅបន្តទៀត មានភ្នាក់ងារ ជា, អៀង សារី, អៀង ធីរិទ្ធ, ខៀវ សំផន។ ៤នាក់ទៀត រាល់ថ្ងៃនេះគេឃុំខ្លួនកាត់ហើយ ។

តីម : ហើយកាត់នៅរស់ដែលរាល់ថ្ងៃ?

វណ្ណ : បាទ! កាត់នៅរស់ គេឃុំខ្លួនកាត់បណ្តោះអាសន្ន នៅកន្លែងកាត់ក្តីរបស់តុលាការអន្តរជាតិ ដែលមានខ្មែរយើងចូលរួម នៅខាងលិចពោធិ៍ចិនកុងហ្នឹង ហើយរាល់ថ្ងៃដិតកាត់ទោសកាត់ ទៀតដោយសារកាត់បណ្តែតបណ្តាយធ្វើឲ្យប្រជាជនស្លាប់ច្រើន ។

តីម : កាត់អ្នកដឹកនាំធ្វើបាបប្រជាជន ។

វណ្ណៈ អីចឹងអ្នកក្រោមអត់មានពាក់ព័ន្ធអីជាមួយទេ ដោយសារថាអ្នកក្រោមមិនបានធ្វើអីតាមចិត្តទេ គឺថ្នាក់លើបញ្ហាបើតាមម៉ឺន ម៉ឺនធ្វើពេទ្យគេឲ្យចែកថ្នាំបានម៉ឺនចែក បើគេអត់ឲ្យចែកម៉ឺនម៉េច ចែក ។

ភីមៈ បើគេឲ្យមកបានយើងបានចែក គេប្រាប់មកយើងធ្វើតាមគេ ។

វណ្ណៈ ម៉ឺនកាលបង្កើតដូចម៉ឺនស្គាល់គណៈស្រុកក៏រឹងបង្កើត មុនដំបូងឈ្មោះអីគេ?

ភីមៈ ខ្ញុំអត់ស្គាល់ ។

វណ្ណៈ ចុះម៉ឺនយាយបូ?

ភីមៈ កាលបង្កើតយាយបូ ។

វណ្ណៈ បន្ទាប់ពី យាយបូ ពីណាទៀត?

ភីមៈ បន្ទាប់ពី យាយបូ ចេញទៅមាន តាកុំ ។

វណ្ណៈ បន្ទាប់តាកុំទៀត?

ភីមៈ អត់ ។

វណ្ណៈ អត់ស្គាល់ទេ?

ភីមៈ បា!

វណ្ណៈ កាលបង្កើតគេមកពីខាង?

ភីមៈ សុទ្ធតែមកពីស្រុកគេទាំងអស់ ស្រុកត្រាំកក់ ស្រុកអង្គតាសោម ។

វណ្ណៈ ខ្ញុំចង់សួរចេះ ក៏រឹងខេត្តតាកែវមួយដែល សំបូរកម្មាភិបាលខ្មែរក្រហមដូចគេថាអីចឹង ប៉ុន្តែ ខេត្តតាកែវនេះ ខាងក្រិវង់នេះ ក៏មិនមែនខាងត្រាំកក់ទុកចិត្តប៉ុន្មានដែរ ដោយសារខាងក្រិវង់ នេះជាប់រៀនណាមដែរមែនទេ? លឺគេនិយាយថាមិនសូវទុកចិត្តអីប៉ុន្មានដែរ ជាការពិត ឬក៏ យ៉ាងម៉េចដែរនៅខាងស្រុកក្រិវង់?

ភីមៈ អ្នកធ្វើការគេរើសបង្កើតខ្លះដែរ គេច្រើនរើសពីស្រុកគេមក ច្រើនស្រុកនោះទាំងអស់ ទាំងប្រុស ទាំងស្រី សូម្បីតែប្រធានកងក៏មកពីស្រុកបង្កើតដែរ អត់សូវមានស្រុកយើងទេ ។

វណ្ណៈ ម៉ឺនជំនាន់ខ្មែរក្រហមកាលបង្កើត ម៉ឺនដឹងថាមានគេសម្លាប់មនុស្ស កាលបង្កើតដឹងទេ?

ភីមៈ អត់ដឹងដឹង ខ្ញុំលឺតែគេថាបញ្ជូនទៅនេះទៅនោះអីចឹង មិនដឹងគេបញ្ជូនយកទៅធ្វើការ យកទៅ ណា មិនដឹងគេយកទៅសម្លាប់ យកទៅណា អត់ដឹង ។

វណ្ណៈ តែម៉ឺនមិនដែលឃើញគេបណ្តើរមនុស្ស កាត់មុខទេ?

ភីមៈ អត់ទេ ។

វណ្ណៈ : នៅពេទ្យ?

តីមៈ : នៅកន្លែងនោះអត់ដែរ ។ គេបណ្តើរគេចាប់តែតាមកង ខ្ញុំអត់ដែរ ។

វណ្ណៈ : អីចឹងដូចជា នៅតីវីវីន៍មានកុក មានកន្លែងគេសម្លាប់មនុស្សមានទេ?

តីមៈ : អត់ដឹង មិនដឹងកន្លែងណា ។

វណ្ណៈ : ប៉ុន្តែ៧៧មក មានការកាត់ឆ្នាំង គេកាត់យកទៅដាក់ណាទៅ?

តីមៈ : កាត់បានគេប្រមូលមួយយុំយកទៅដាក់វត្តភ្នំ ។

វណ្ណៈ : វត្តភ្នំ?

តីមៈ : វត្តភ្នំរាល់ថ្ងៃ ។

វណ្ណៈ : ឥលូវប្រហែលជាមានឆ្នាំងទេ?

តីមៈ : ឥលូវនៅគេដាក់នៅចេតិយមួយ នៅមួយចេតិយហ្នឹងពេញ ។

វណ្ណៈ : គេថែរក្សាដែរ?

តីមៈ : បា! ដាក់ចេតិយ ។

វណ្ណៈ : អ្នកដែលស្លាប់ហ្នឹងភាគច្រើនពួក១៧ ឬពួកអ្នកស្រុកអ្នកភូមិយើងដែរ?

តីមៈ : ភាគច្រើនពួក១៧ពួក ភាគច្រើនពួកថ្មីចេញមក ហ្នឹងច្រើនតែពួក១៧ តែមិនដឹងគេយកទៅសម្លាប់អីណា ខ្ញុំមិនដឹង ។

វណ្ណៈ : អីចឹងមីងដូចជានៅសម័យហ្នឹង មានបាត់បង់ឪពុកមា ពូ បងប្អូន?

តីមៈ : អត់ទេ ។

វណ្ណៈ : កាត់អត់មានជម្លៀសទៅណា កាត់នៅក្នុងស្រុកភូមិទាំងអស់គ្នា?

តីមៈ : ពួកខ្ញុំសុទ្ធតែអ្នកធ្វើស្រែទាំងអស់ពី គ្មានទៅនៅភ្នំពេញគ្មានអីនឹងគេទេ ពីសង្កម អត់ទេ សុទ្ធតែអ្នកធ្វើស្រែ គ្មានបងប្អូនភ្នំពេញទេ ។

វណ្ណៈ : មីងមានអីចង់និយាយបន្ថែមទៀត ដែលខ្ញុំអត់បានសម្ភាសន៍មីង?

តីមៈ : គ្មានអី ។

វណ្ណៈ : អីចឹងខ្ញុំអរគុណមីងច្រើនហើយណា ។

តីមៈ : បា!

« ចប់ »